

bare fortsætte med det? Nej, for hvad gjorde man? Man lod Århus Renholdningselskab, som er et kommunalt selskab, indkøbe en hel vognpark af slamsugere, og så fik ejerne af trikstanke og septiktanke et girokort en gang om året. De skulle betale et fast beløb til kommunekassen, og så kom den kommunale slamsuger og tømte tankene.

Nå ja, det skete der vel ikke noget ved? Jo, for det næste, kommunen gjorde, var at sige: Når vi nu har vores egen slamsuger, er der ingen grund til at benytte de private længere, når folkeskolerne osv. skal have tømt ud. Og så opsagde man aftalen med de private firmaer og lod kommunens egen afdeling gøre arbejdet. Stille og roligt har den kommunale afdeling overtaget mere og mere arbejde, og så var der tre, så var der to, og så var der kun ét privat selskab. Resten er selvfølgelig døde, fordi kommunen med denne gøugeungeffekt har skubbet dem ud, for når den nu havde sin egen afdeling, kunne den afdeling jo lige så godt udføre arbejdsopgaverne.

Det bliver nøjagtig det samme, der kommer til at ske, når kommunerne går sammen om at købe en maskinpark. Man vil sige: Nu kan vi lige så godt selv, vi har folk ansat, vi har store, dyre maskiner, så lad os tage kommune nr. 3 og kommune nr. 4 med. Imens dør de private entreprenører, og skatteyderne kommer til at betale en kæmperegning. Der er alt for mange eksempler på, at det kommer til at gå på den måde, fordi hver eneste borgmester ønsker at få flere ansatte og større afdelinger. Men den naturlige trang til at ekspandere skal folk have tilfredsstillet i den private sektor og ikke i den offentlige.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg vil godt svare hr. Kim Behnke: Nu er det altså sådan, at hvis vi snakker om kommunale slamsugere og sådan noget, har kommunerne slamsugerne, fordi de har pligt til at passe hele det offentlige kloaknet.

Det kan godt være, at den historie fra Århus – som jeg i øvrigt ikke kender – er rigtig, og jeg skal da beklage, hvis private borgere ikke længere kan få tømt deres septiktanke af et privat firma. Men septiktanke er mig bekendt noget, der er på retur, og derfor må det vel være naturligt – det er det i hvert fald i min kommune – at man mod betaling kan bestille den kommunale vogn, hvis man har problemer. Men der er så få

septiktanke, at jeg rent faktisk ikke tror, der er nogen, som kan leve af at tømme dem.

Frank Aaen (EL):

Hele denne debat er rejst af VKZ på et hyklerisk grundlag. Man taler om at udføre tingene bedst og billigst, og samtidig vil man nægte kommunerne ret til at udføre arbejde for hinanden. Man vil altså fastholde en lovgivning, der begrænser mulighederne for at få den bedste løsning, hvis den kan købes i nabokommunen, og det har jo ikke noget med »bedst og billigst« at gøre.

Man vil heller ikke lade private købe ydelser hos en kommune, uanset om den private kunde får det bedste tilbud fra en kommunal producent. Det har heller ikke noget med »bedst og billigst« at gøre. Det drejer sig naturligvis udelukkende om at få flyttet arbejdspladser fra offentligt til privat regi og forringe de ansattes løn- og arbejdsvilkår.

Trods utallige opfordringer er det ikke lykkedes at få Venstre og De Konservative til at tage afstand fra, at det, der konkurreres på, er de ansattes løn- og arbejdsvilkår. Jeg vil ikke afvise, at den sociale dumping, som mange arbejdsgivere står for i hele denne sag, også fremover skal indgå i diskussionen om privatiseringer og udliciteringer, og derfor skal man efter vores opfattelse holde fast i to spørgsmål. Det ene spørgsmål er, om den offentlige sektor skal være en købmandsbutik, og det andet spørgsmål er, om social dumping skal afgøre, hvem der skal udføre de opgaver, der er henlagt til den offentlige sektor.

Debatten i dag kommer selvfølgelig til at foregå i lyset af den aktuelle konflikt i Esbjerg og støttedemonstrationen på slotspladsen. Jeg vil godt sige her fra talerstolen, at Ri-Bus-chaufførerne allerede har vundet den første sejr. Debatten om privatisering er kommet på dagsordenen efter at have været mere eller mindre ude af den politiske diskussion de seneste 10 år, men der skulle altså også den største arbejdskonflikt i 10 år til for at få debatten taget op. Men til lykke med, at det er lykkedes!

Siden 1982, hvor Schlüter overtog regeringsmagten, har der bredt sig en privatiseringsdille blandt politikere og i den offentlige sektor, og den dille har også fået næring af den socialdemokratiske ledede regering. Jeg forstår stadig ikke, at man så sent som for et år siden fornyede et generelt krav om udbud af alle de statslige opgaver, der overhovedet kan udbydes.